

G

Jsem stará prázdná truhla, teď plná starejch cárů,

C

G

Jsem bezedná studna, zdroj smůly, zla a svárů.

G

Jsem přiopilej bůžek, s krví plnou jedu

C

G

Dávno zvadlá růže, směs pocitů z ledu.

D C G

Jsem nepotřebnej věšák, svlíklá hadí kůže

v bitvách jenom pěšák, čím déle tím hůře.

Jsem zrcadlící hladina, odraz hořký pravdy,

bezejmenej hrdina, květy, které zvadly.

Už není místa v nebi, není černá bílá,

rána bejvaj sívá, při chvíli, když zhasínám.